

عنوان مقاله:

ارتباط انسان، طبیعت، معماری با رویکرد توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

منا زنجانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

توسعه ادراک مفهوم پایداری، بیانگر افزایش آگاهی بشر نسبت به مسائل زیست محیطی و مشکلات فرهنگی و اجتماعی-اقتصادی می باشد. می توان چنین بیان کرد که یکی از مهمترین اهداف و معیارهای توسعه پایدار، حفظ و نگهداری طبیعت و اصلاح دیدگاهمان به آن است و در امتداد آن می توان چنین گفت که تجلی توسعه پایدار در حوزه محیط ساخته شده، معماری پایدار (یا معماری سبز) نامیده می شود. آنچه که در این مقاله م ورد توجه قرار گرفته شده است، رویکرد معماری پایدار نسبت به مسائل زیست محیطی است؛ با این وجود که مجزا کردن این مطلب از سایر مسائل اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی، کاری بس دشوار است. هر چند نتایج حاصل از بحرانهای امروز به خوبی شناسایی گردیده اند، اما متأسفانه بسیاری از راه حلهای ارائه شده نسبت به مسائل و مشکلات زیست محیطی در معماری پایدار، به نظر ناکارآمد و ناقص می آیند. با وجود ارائه راه حلهایی جهت رفع مسائل و مشکلات زیست محیطی در معماری پایدار، به نظر ناکارآمد و ناقص می آیند. با وجود ارائه راه حلهایی جهت رفع مسائل و مشکلات زیست محیطی ارائه می گردد، اما رویکرد آنها نسبت به طبیعت و محیط زیست همچنان گسسته ناهمگون می باشد و مسائل همیشگی طبیعت احیا نشده باقی می ماند. دیدگاه انسان نسبت به محیط زیست، همان جهان بینی با بینش اوست که در روش و خط مشی او منعکس خواهد گردید. لذا یکسری ابهام ها و نواقص تئوریک و مفهومی که در مفهوم معماری پایدار وجود دارند، می توانند مانع مهم و نسبتاً بزرگی در جهت حفظ محیط زیست و طبیعت باشند. هدف از این تحقیق، جستجوی نظریه ها و تئوری های زیست محیطی توسعه پایدار و معماری پایدار می باشد که در نهایت در قیاس با برخی از نگرش ها و دیدگاه ها نسبت به محیط زیست قرار می گیرد تا در جهت رفع و تکمیل نواقص آن گام برداشته شود. به این ترتیب این مقاله ابتدا به بررسی اهداف توسعه پایدار و معماری پایدار (معماری سبز) می پردازد و راهکارهای آن را ارائه می نماید تا نواقص آن را دریافته و خط مشی کاملتری را مورد پیشنهاد قرار دهد. هر چند توسعه پایدار دارای ریشه های اکولوژیکی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی دارد، ولی با جستجو در مورد معضلات و مسائل پیش روی انسان معاصر و راه حل ارائه شده آنها در معماری پایدار، نقش طبیعت بیش از پیش آشکار خواهد گشت. در انتها، طبیعت و محیط زیست و معنای گسترده آن مورد بررسی قرار گرفته است که بیانگر رابطه سه گانه انسان، طبیعت و معماری می باشد. در نظر گرفتن نقش انسان و همچنین معماری به عنوان یک فرایندی که منجر به پایداری می گردد، از نکات مهمی در اصلاح و تکمیل روابط انسان، طبیعت و معماری می باشد. لذا روش این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است و رویکردی توصیفی دارد. نتایج به دست آمده از این پژوهش با هدف معماری پایدار و سبز به اصلاح و تکمیل رابطه انسان، طبیعت و معماری می پردازد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، معماری سبز، توسعه پایدار، محیط زیست، فرآیند معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266306>

